

AUTONOMISME I TARRAGONISME

El benivolgut confrare "La Veu de Tarragona", en el seu article editorial d'aquesta setmana ens dedica un petit paràgraf que no podem deixar de comentar, perquè el qui ens fa la mercè d'ocupar-se de nosaltres, bé mereix una correspondència.

Diu que "LA CRUZ", seguint una campanyeta antiautonomista que, francament, li desplaça, va donant noves de desaparicions de Centres i de funcions burocràtiques que corresponien a l'extinguida capitalitat provincial de Tarragona. I afegeix que els fets que nosaltres constatem, són certs i són greus.

Si són greus i són certs, hem de silenciar-los? El publicar-ne, adolorits, la notícia, és fer campanya antiautonomista? No és natural, lògic i inexcusable, en tots els que estimem Tarragona, alçar la veu d'alerta quan ens prenen elements de vida i no ens ho compensen ni prometen compensar amb res? El nostre autonomisme ha d'implicar necessàriament la conformitat amb la depauperació de la ciutat?

Nosaltres admitem, modestament, lliçons de tothom. I per poca categoria que tingui el mestre, àdhuc estem disposats a parar la mà perquè ens dongui un cop de palmeta, si hem faltat. Però confessem el nostre desencant en veure que una de les poques coses en què ens consideràvem fora de l'abast de les sagetes, era en punt a autonomisme, ja que a la nostra Redacció no hi ha ningú suspecte i la persona que ocupa el càrrec de Director té una història autonomista tan pura i tan de sempre com pugui tenir-la l'autor dels articles de fons de "La Veu de Tarragona".

Es una desgràcia com una altra desplaure un senyor, però sentint-ho molt, no podem anunciar-li un canvi d'idees ni d'actituds. I ben lluny de suposar que ell no representi un cert nucli d'opinió, quan exterioritza i publica a la premsa la inclinació, versàtil per naturalesa, dels gustos, més o menys particulars, estem convençuts de que en les nostres campanyetes ens ambienta, sobretot quan defensem els interessos legítims de Tarragona sense contradir els ideals autonomistes, una gran massa d'assistències espirituals.

I és que, senyor articulista de "La Veu de Tarragona", — vos ho sabeu prou, — ara no es discuteix l'autonomia. Quan fou el moment de demostrar l'autonomisme o l'antiautonomisme, nosaltres, com vos i com la gran majoria dels tarragonins ens pronunciàrem clara i entusiàsticament votant el plebiscit. Avui del que es tracta és de que la nova organització político-administrativa s'efectuï sense detriment de respectabilissims drets, sense sacrificar la vitalitat i l'esplendor d'un ciutat com Tarragona que uneix als seus molts títols també aquest d'haver-se comportat d'una manera tan decidida i efusiva a favor de l'Estatut.

Seria una injustícia insigne que aquelles paperetes blanques dipositades a l'urna amb l'anhel de reivindicació i de millorament general, es convertissin en sufragis per l'enfonzament de la riquesa de Tarragona.

Amb la desaparició de Tarragona de les funcions pròpies de la capitalitat provincial, si no es compensés convenientment, tota la nostra economia se'n ressentiria més del que a simple vista sembla, perquè no radicaria tot en l'exòde de dues-centes o tres-centes famílies de funcionaris, sinó en la gairebé anul·lació o estrancament de les nombroses comissions que vénen durant l'any dels 180 pobles de la província.

Els fets són certs i són greus, reconeix "La Veu de Tarragona". Doncs, si no alcem el crit nosaltres, qui l'alçarà? "La Veu de Tarragona", a la qual aquestes campanyetes li desplaça? L'Ajuntament que té per Alcalde un home que va atrevir-se a qualificar aquest problema, com un problema de dispenses?

QUIEN SE PICA...

El diputado tradicionalista señor Bau ha cedido las 1.000 pesetas que le corresponden por dietas para los obreros parados de Tarragona y Reus.

Este rasgo de generosidad y nobleza ha sido sinceramente elogiado por todas las personas de espíritu caritativo y magnánimo. Solamente ha discrepado (¿cómo no?) el "Diari de Tarragona". "Diari de Tarragona" se ha picado y ha hecho un supremo esfuerzo para acumular en su pluma viperina el virus ponzoñoso de una pasión desordenada.

"Diari de Tarragona" rechaza la cádiva porque no la cree sincera; porque juzga que el Sr. Bau quiere comprar su redención política con dinero; porque no concibe que pueda existir un corazón bondadoso capaz de proceder con rectitud de intención. Y es que el señor Bau ha hecho lo que nunca supieron realizar ni el diario de los ricos, ni los hombres de izquierda entre cuyas filas se encuentran diputados muy amigos del "Diari". La envidia es mala consejera y envidia revela la actitud del "Diari": envidia porque el ejemplo de genero-

sidad del Sr. Bau pone de relieve el egoísmo de los falsos redentores del pueblo y la situación comprometida en que quedan los que combaten la caridad del prójimo para justificar su conducta reprochable y acallar los gritos de su conciencia acusadora.

El obrero sin trabajo al leer el artículo del "Diari" sonreirá maliciosamente y comprenderá enseguida la maniobra burda y torpe del "Diari" que prefiere, al parecer, que el necesitado se muera de hambre antes que aceptar el óbolo que desinteresadamente le ofrece una mano generosa.

Dice "Diari" que la caridad debe hacerse sin ostentación, según el precepto evangélico. Cierto; pero a veces conviene que las obras buenas se conozcan para que sirvan de ejemplo a los indiferentes y a los retraídos.

El "Diari" se ha picado y es natural que rasque y dé pataditas. Pero ya es sabido que contra las erosiones que levanta el sinapismo la vaselina de donativos parecidos a los del Sr. Bau, sienta bien y cura la herida.

La Misa por la Prensa

Acabo de celebrar la Santa Misa por la Prensa Católica.

Por la Prensa Católica y Católica; entendiéndolo por esta redundancia de sabor hebreo, no ya la que es católica de confesión y además militante—porque hay quien se llama católico y no milita—sino también la Prensa Católica de todo el mundo. La Prensa Católica del Catolicismo. La Prensa Católica universal.

¿Os parece mucho el ámbito de mi oración?

No olvidéis que un católico es siempre ecuménico.

Y un sacerdote periodista puede sentir la solidaridad del periodismo católico universal—otra vez la redundancia—siempre; pero más aún al celebrar su Misa el día de San Francisco de Sales, Patrono universal de la Prensa Católica.

Aplicar en señalados días el Santo Sacrificio por la Prensa Católica es una de las tradiciones de la Institución "Ora et Labora", Obra de oración y trabajo.

Más de quince años se aplicó por esta intención la Misa de Comunidad del Seminario de Sevilla en la fiesta otoñal de la Santa escritora Teresa de Jesús, aniversario de la fundación de la Obra y en el día abrileno dedicado al Certamen nacional periodístico que luego dió lugar al DIA DE LA PRENSA CATÓLICA.

Y ésta costumbre de aquel Seminario fué, sin duda alguna, la que dió origen a la primera parte de su programa "Oración, Propaganda, Colecta".

¿Cómo no recordar hoy, y dar gracias a Dios por ello, que fué precisamente el día de San Francisco de Sales de 1916. cuando publicamos en nuestro diminuto periódico "La Cruzada de la Prensa" la "Carta abierta" dirigida al R. P. Estevez (g. s. g. h.) proponiendo la celebración "simultánea y uniforme" del Día de la Prensa Católica?

¿Cómo no elevar la mirada un momento sobre el tiempo y el espacio, y dar gracias a Dios por diez y ocho años de celebración no interrumpida en España y por su extensión a treinta y dos naciones?

Acabamos de publicar y lo enviaremos gratis a todo el que lo pida a Toledo, Apartado 28, el "Estado general" demostrativo del resultado y distribución de la colecta de 1933.

No caben aquí las muchas cifras que insertamos allí.

Sólo reproduciremos este elocuente cuadro:

Crecimiento de la colecta en el último trienio	
En 1931	178.996'78
En 1932	203.648'76
En 1933	265.357'40

Tenemos la seguridad de que muchos amigos, sacerdotes, periodistas y propagandistas, nos acompañarán en esta acción de gracias, que, en el Sacrificio eucarístico por excelencia, hemos tributado al Dador de todo bien, al celebrar en la Catedral de Toledo, el día de San Francisco de Sales, la Misa "Por la Prensa".

ILDEFONSO MONTERO,
Director de "Ora et Labora".

NOTICIARIO BREVE

En la zona minera de oro de la Australia occidental, un grupo de australianos asalta hoteles y tiendas e incendia edificios pertenecientes a extranjeros. Muertos y heridos.

--Nuevo memorandum alemán en respuesta a las proposiciones francesas.

--Se cree que Austria someterá a la Sociedad de Naciones sus diferencias con Alemania.

--El relevo de Mr. Chiappe determina la dimisión de los ministros de Hacienda y Guerra del Gobierno francés.

Ha pasado otro "semana parlamentaria" (dieciséis horas escasas de sesión), tan estéril e infecunda como las anteriores. ¡Nada de provecho! Para la próxima se anuncia un debate político con el fin de conocer--dicen--los propósitos de los socialistas... ¡Como si no los hubieran expresado con toda claridad y cinismo, con el consentimiento del señor fiscal!...

--"Que no crean que vivimos en la ciudad alegre y confiada", dice el señor Martínez Barrio ante ciertos manejos de los extremistas, mientras en la Puerta del Sol los maleantes habituales hieren a pedradas a varios guardias de seguridad.

--Otra sesión dedicada a la F. U. E., pero sin resolver nada. Insisten en demostrar la evidencia que todos conocemos. El Gobierno todavía no ha hablado.

--El socialista don Hermenegildo Casas exclama en un momento

de sinceridad: "Está visto que para ser socialista es condición "sine qua non" ser grosero y descortés; y yo digo: así yo no seré socialista".

--Como don Paco Largo amenaza si se aplica la guillotina al proyecto de Términos municipales, el ministro de la Gobernación trata de tranquilizarle, y declara que la guillotina no, porque es un artefacto siniestro.

¡Que aplicaron ellos con alborozo y con absoluta unanimidad para sacar adelante el proyecto de Congregaciones!

--En el pueblo de San Miguel (Tenerife) matan a un concejal.

--Los estudiantes gaditanos se ocultan por el pleito latente, que el Gobierno no quiere resolver.

--Los pistoleros asaltan las oficinas del puerto de Sevilla y se llevan 4.000 pesetas.

--Un incendio, que se cree intencionado, destruye en Madrid un taller de carpintería; y otro, una fábrica de muebles de Valencia.

--El alcalde de Santiago disuelve una asociación que habían formado los guardias municipales de la ciudad del Apóstol, a extramuros de la asociación oficial de funcionarios del Ayuntamiento.

--Vuelve a caer la Bolsa en depresión. Los rumores por demás alarmantes que respecto a próximos sucesos se anuncian todos los días en la prensa de Madrid, han dado sus naturales frutos. El dinero, tímido como siempre, se esconde en cuanto se habla de posibles subversiones del orden público.

Un jalerta! a los maestros

Firmado por un grupo de maestros algunos de los cuales, de hecho, no han ingresado todavía en el Magisterio, ha circulado un manifiesto invitando a los maestros oficiales a formar parte de una nueva agrupación societaria denominada "Agrupación Provincial de Trabajadores de la Enseñanza de Tarragona".

El título es pomposo, a pesar de ciertas nebulosidades gramaticales con que se engalana. No nos interesa ahora analizar las acusaciones que se lanzan contra la Asociación Nacional del Magisterio. Posiblemente les sería bastante difícil demostrar ninguna dejación en el desempeño de su delicada misión.

Lo que nos proponemos hoy es llamar la atención de los maestros católicos acerca del peligro que corren de adherirse a esa nueva entidad cuyos propósitos, según nuestros informes, no son precisamente

de defender la clase, sino la de captar adeptos a las filas del socialismo y comunismo libertario.

Las frases con que quiere desfigurarse la intención política, serán tan halagadoras como se quiera, pero el hecho de que las reuniones se celebrasen en el Centro Comunista de la calle de la Unión, las firmas que figuran al pie del manifiesto cuyos nombres corresponden a personas de marcada filiación extremista y el que se les haya obligado a adquirir el carnet de la U. G. T., dicen claramente que "Los trabajadores de la Enseñanza" son en realidad trabajadores del comunismo y socialismo.

Los maestros católicos obrarán cuerdamente al rechazar los ofrecimientos que se les hace atentados a la disciplina societaria y a los dictados de su propia conciencia.

PARTICULES

EL ROSTRE ILLUMINAT

El que ha d'illuminar la teva cara pàblida, no és el forat del parny d'una cèl·la veïna, sense llum — al capdavant, de càrrec, com la teva—; sinó el minúscol espíell que a dalt de tot de la parret, aguaita enfora.

MIQUEL MELENDRES, Pvre.

PRO PRENSA CATOLICA

El periódico católico es luz y guía. Sin él no se puede caminar. La sociedad moderna ha acumulado tantos obstáculos en el camino, que no hay medio de salvarlos sin ese consejero leal, experimentado, que, día tras días, sin fatigarse jamás, va señalando los peligros y conoce la profundidad del abismo. Qué crimen el de los católicos que abandonan a su periódico!

La necessitat de restablir a unitat religiosa

Tracta el Dr. Carles Cardó, prev., damunt "La Veu de Catalunya", de la necessitat que Catalunya torni a la unitat religiosa. Realment qui senti un veritable patriotisme per força haurà de sentir-se impetuósment impulsat a treballar en aquest sentit que assenyala l'esmentat articulista. No ens és possible d'oblidar que el nostre gran Bisbe Torras i Bages predigué que Catalunya serà cristiana o no serà. Si volem, doncs, assegurar l'esdevenidor de la nostra pàtria, els qui tenim fe ja sabem el camí que hem d'empendre. Heus ací com ho fa veure clarament el Dr. Cardó:

"Els qui ja no som joves —suposo que és un fenomen general— ens trobem en estat de fruit d'una experiència interina de les més precioses de la vida: la reivindicació de certes idees tradicionals que la joventut inquietada rep amb escepticisme de boca dels vells i es fa quasi una obligació de rectificar. Tota joventut té la fal·lera d'inaugurar una època nova i, mancada de l'assabentament que només donen els anys, no té altra manera de fer-ho que liquidant les idees dels vells com a mobles estantissos. Però després, les idees bones tornen. Així hem vist tornar l'amor als estudis clàssics, la necessitat de la retòrica, els cants memorables de l'escola primària.

Altres coses tornaran, i una de les primeres, el reconeixement general de la necessitat de la unitat religiosa. La tolerància — cosa excellent quan no va més enllà del respecte a les persones de pensar diferent — anava escolant-se a poc a poc envers una reverència absurda per les idees falses fins a fer concebre un enamorament de l'adversitat, que arribava a inspirar himnes. Tal hi hagué, àdhuc entre les nostres, que creia de bona fe que les dissidències religioses eren necessàries per a educar la tolerància, com si no n'hagués prou i massa amb les divergències polítiques i socials i àdhuc amb les passions dels homes.

Tot això es líquida. Es líquida estrepitosament, gràcies al sectarisme de les esquerres que, després d'haver romput la unitat religiosa, almenys externa, amb l'alçaprem de la tolerància i la llibertat, ara es troben en possessió dels instruments de domini, s'abraonen feroçment contra les idees i les persones religioses, demostrant la immensitat de la nostra badoqueria de creure en la sinceritat de llur apel·lació a la tolerància, i a la raó que tenen els nostres avis, quan professaven la necessitat de la unanimitat confessional.

Que dins d'un poble poden coexistir diverses religions, i que en aquest cas s'imposa la tolerància mútua de les persones, és indubtable. Però els mateixos pobles que demostren pràcticament aquesta teso — Anglaterra, Alemanya — ofereixen, en la història passada, exemples escandalosos de

persecucions, i en la contemporània, la tendència reapareixent a la unitat, sigui per la provatura de creació d'una religió nacional, com a Alemanya, sigui per la dissolució paulatina d'una de les confessions en la irreligió i l'avang segur de l'altra, com a Anglaterra.

A casa nostra, la unitat veritable no s'ha trencat en el sentit de la coexistència de diferents credos religiosos sincerament professats i practicats. L'única religió verament existent ací és la catòlica, la qual influeix en tots els esperits, àdhuc en els més sectaris, amb una gradació suavíssima d'intensitat de les romanalles de catolicisme en la vida i sobretot en la mort dels nostres pretesos heterodoxos. Davant de la gran afirmació cristiana, que abasta la matèria i l'esperit i la creença i la moral, la vida i la mort, l'heterodòxia no ha sabut oposar més que un "no" ignorant i sorrut, incapaç, no solament de construir un sistema científic, sinó, ço que és més dolorós, d'infondre una moral en els caiguts de la noble actitud creient. Generalment, i amb excepcions tan rares que no compten, els qui abandonen la creença, van alternat i afeblint sense parar el criteri moral, i si bé els qui s'han format hàbits de moral cristiana en la infantesa aguanten més sencera l'honestetat de costums, els qui neixen i creixen en la descreença ja no són capaços d'adquirir una formació ètica que garanteixi una dignitat de viure. Les excepcions són temperaments i encloïen escassíssim mèrit i inspiren més escassa confiança.

I és que sense una doctrina dogmàtica sòlida que fonamenti seriósament els preceptes, la moral no s'aguanta. Aquella part del nostre poble, malauradament no petita, que ha perdut la fe, és presa fàcil de tots els vicis i ofereix un espectacle moral d'allò més repugnant.

S'imposa el treball per tornar a la unitat. No ens il·lusionem més. No reguem més que les qüestions religioses només interessin els individus, que les collectivitats es preocupen solament d'affers econòmics i polítics. Convencem-nos d'una vegada, si més no per l'exemple de les esquerres, que sota de tot moviment polític es debut un interès religiós. Es cosa ben evident que les nostres esquerres tenen exacerbada la pruija teològica. En el fons, no pensen en res més. Ni la República, ni la democràcia, ni l'obrerisme, no els interessin si no és com a mitjans per a desfegar la set insaciable que els dona la cremor de la mutilació religiosa que han fet en llur esperit. Sense el neguit sectari, religiós per via d'oposició, ningú no seria tan insensat de jugar-se la tranquil·litat de la vida per una simple reforma de la façana política o social del país. Canviar-se l'ànima és el que interessa, i l'ànima és o la imatge de Déu, o la del diable. Al fons, el món

sempre serà menat per una teocràcia, o directa, o invertida.

I no es cregui tampoc ningú que les debilitacions simplement religioses de la gent no afectaran per a res les formes polítiques. L'experiència s'ha fet, i la estat ben dolorosa. El remenament d'idees que culminà en la Revolució Francesa començà per una crítica purament religiosa, molt bona persona en l'aspecte purament polític. Ningú, ni els monarques, ni els nobles, ni alguns teòlegs, no se'n malfiava. Alguns es permetien tot de coquetejar-hi. Voltaire, Rousseau, Montesquieu, Helvetius, mentre socavaven la fe dels esperits amb crítiques bíbliques, exaltacions de la raó, inventives contra la revelació i bocades de moral independent, eren respectuosíssimament monàrquics. Ni en el "Contracte Social", ni en el "Diccionari filassòfic", ni en el "Sistema" dels fisiòcrates, no hi ha res que ni de lluny, ni, sormament, tingui cap aire revolucionari. A partir de 1770, ve una nova generació d'escriptors que a la fúria anticlerical afegeixen una reclamació de reformes polítiques, però que es contenten amb una suavització de la monarquia i fins amb un despotisme "éclairé". Però van atrevint-se cada dia més. De Mably a Laynai, a Lluís Sebastió Mercier i a Beaumarchais, el progrés és visible, però quan esclata la revolució de 1789, tots ells — els seus veritables pares — la condemnem amb esgarripança.

La Monarquia francesa negligia, potser algunes vegades celebrava, les bufonades anticlericals dels voltarians, sense veure que trencava la unitat religiosa de França i sense recordar que tot reialme interiorment dividit serà associat. Igualment, la Monarquia espanyola coquetejà amb esperit anticlerical de la "Institución Libre de Enseñanza" que amb la Junta d'Ampliació d'Escolis i l'Escola Superior del Magisteri va aconseguir d'apoderar-se de gran part de l'ensenyament secundari superior. Amb un candir que no tindran mai les esquerres, es deixà enternir per les prediques de tolerància per al mal i llibertat religiosa d'Espanya. Bé: quan ve la trencadissa no queda cap fitxer sencer.

Una cosa semblant ens pot passar a nosaltres amb el catalanisme, Catalunya te l'ànima trencada. Només la restauració de la unitat pot fer la seva llibertat possible."

(De La Veu de Catalunya.)

Expedicionarios alemanes y checoslovacos

De paso para Francia, se encuentran en nuestra ciudad, una expedición cinematográfica de alemanes y checos, quienes se proponen impresionar películas documentales de costumbres y paisajes españoles.

Asociación Ciudadana Femenina

ADHERIDA A LLIGA CATALANA

El propinent DIJOUS, dia 8, a dos quarts de set de la vetlla, tindrà lloc la conversa a càrrec del prestigiós advocat DON JOSEP YXART, segona de les organitzades per aquesta entitat.

TEMAS BREVES

SIN CARTERA

Ya lo saben los cándidos que aún quedan por esos pueblos. El socialismo me ha quitado la careta. "No más farsa", ha dicho. Nosotros queremos la revolución; pero la revolución sangrienta y rápida. No podemos aguantar más nuestros sufrimientos y privaciones. Llevamos cuatro meses fuera del Gobierno. ¡Eran tan cómodos aquellos automóviles! ¡Tan agradables las liscnjas de los "enchufados"!

"Si se nos da el poder. Si nos garantizan que podremos seguir disfrutando a nuestro antojo del presupuesto nacional y para nuestra diversión nadie va a molestarse porque autoricemos el asalto de sus fincas, los atracos y atentados, nos estaremos quietecitos. En caso contrario "haremos la revolución". Somos un millón de revolucionarios frente a veinte millones de pacíficos y honrados patriotas. Sabemos que no tenemos derecho a gobernar porque el pueblo nos dió "la patada" en las urnas; pero nuestro ca-

pricho puede más que todas esas monsergas de la legalidad y de democracia... La misma República nos sale por un "pito" si no se aviene a ser nuestra servidora...."

Largo Caballero no duerde desde que no gobierna. Sus cólicos hepáticos se han recrudecido. Y la bilis ha envenenado al partido socialista y a su compañera de rigodón la señora U. G. T. La "Federación Nacional de Trabajadores de la Tierra" se pronuncia sin reservas por la revolución, y dice a sus afiliados que se preparen a realizarla y a defenderla bajo las rojas banderas de la U. G. T. y del socialismo. ¿Está claro? Pues, ahora, ciudadano burgués, sigue durmiendo, sigue discutiendo diferencias accidentales, continúa esclavizado a egoísmos y prejuicios y ya verás lo que tardan en despertarte las pistolas y las bombas.

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Torredembarra.

Informes en esta Administración.

Doctor S. Homedes

CONSULTORIO DE LAS ENFERMEDADES DEL APARATO DIGESTIVO, DIABETIS Y SANGRE

RAYOS X

CURACIÓN DE LAS HEMORRIDAS SIN OPERACIÓN

HORAS DE CONSULTA: De 10 a 1 y de 4 a 7

Rambla 14 de Abril, 42, 1.º

ZUMO DE UVA
SIN FERMENTAR

MOSTELLE

Eminentes médicos lo recomiendan para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimenta más que la leche, asimilándose más fácilmente. Regulariza la digestión y fortalece todo el organismo. MOSTELLE también es indicado para las señoras porque evita y cura los desórdenes digestivos. Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

ANTON GARCIA

Magatzems de Santiago Vallvé

S. Miquel, 21

Telèfon 558

CARBONS

Els millors per a calefacció

Antracita anglesa COBBLES i GARCOL, aquesta a 135 ptes. els mil kilos

CARDIFF

Servei a domicili

Moneders Bitlleters Cigarreres

Extens assortit en tota classe de peils

GARANTIA ABSOLUTA

CASA COCA

Comte de Rius, 7 - Tarragona

Antoni Segú

CORREDOR DE

FINQUES

MENEZ NUÑEZ, 21, Baixos

Telèfons 748 R. i 748 X

TARRAGONA

Augusto Serres

COMPRAS - VENTAS

Administración de fincas

DESFAHO: de 10 a 12

CARRERERA

MARCELINA, 6

TARRAGONA

Telèfon 668 X

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

El Sant Misteri de Cervera; sant Amaud, bisbe i confessor, i santa Dorothea, verge i màrtir.

Missa del dia

Aniversari de l'elecció de N. Sm. Pare Pius XI
Sant Titus, bisbe i confessor.—Doble.—Ornaments blancs.

Deixeble i company predilecte de sant Pau, fou pagà de naixença, i probablement convertit per l'Apòstol. Aquest l'envia tres vegades a Corint, i escriu d'ell lloant la seva sollicitud pastoral i l'encert en tractar els afers d'aquesta Església, agitada per turbulències de partits, que inquietaven el cor de l'Apòstol: Déu, escriu, qui aconsola els humils, m'ha aconsolat en l'arribada de Titus; i essent a Troas, diu que no estava tranquil perquè no hi havia trobat Titus. Després del seu primer empenonament a Roma, anà amb el deixeble a Creta, fent-lo bisbe de l'illa, anys. El seu nom ve deu vegades a la plomà de l'Apòstol, qui, demés i més tard li confià una missió a Dalmàcia. El sant morí a Creta a 94 li escriví una carta referent a organització de l'Església de Creta.

Missa per a demà

De sant Romuald, abat.—Doble.—Color blanc.

QUARANTA HORES

Se celebren a la parròquia de Sant Francesc, essent les hores d'exposició de les vuit a les onze del matí, i d'un quart de quatre a les set de la tarda.

El dia 7 comencen a l'església de l'Ensenyança.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre). — A les set, de nou; durant la primera, meditació.

SANT JOAN. — Misses a dos quarts de set, set, vuit i dos quarts de nou.

Tarda, a les sis, Rosari.
Catecisme tots els dies de sis a set; a la Sala Parroquial.

SANT FRANCESC.—A dos quarts de vuit, missa i exercici dels tretze dimarts de Sant Antoni de Pàdua.

A les vuit, missa d'exposició, i a

dos quarts d'onze, de reserva.

Tarda, a un quart de set, Rosari, Trisagi cantat, benedicció i reserva.

Tots els dies, de sis a set, catecisme al Casal.

CULTES PER A DEMÀ

ESGLÉSIA DE NOSTRA SENYORA I ENSENYANÇA.—A les vuit, missa d'exposició, a dos quarts d'onze, de reserva.

Tarda, a un quart de quatre, Exposició; a un quart de set, Rosari, Trisagi, benedicció i reserva.

SAGRAT COR.—Tots els dies a

les nou missa de rogatives i visita al Santíssim Sagriment.

CARME.—Tots els dies de dos quarts de set a nou misses cada mitja hora.

Informació de Borsa

Barcelona 5 febrer 1934

Interior 4 %	69'85
Exterior 4 %	82'—
Amortitzable 5 % 1917	89,25
" " 1920	94,15
" " 1927	—
amb impost	88,15
Amortitzable 5 % 1927	—
sense impost	100,15
Accions f. c. Nord	49,70
" " M. Z. A.	43,—
" " Andalusos	—
" " Orense	—

DIVISES

París	48,65 75
Londres	38,55 65
Roma	65,15 35
Ginebra	239,75 40
Bruselles	170,50 75
Nova York	781 83
Berlín i Hamburg	260 —
Argentina	2'72
Florins	—

(Informació del Banc de Biscaia i del Banc Comercial de Barcelona.)

DE ACTUALIDAD

¡POBRES NIÑOS!

Es una tragedia espeluznante. Los detalles ruedan por las columnas de la Prensa de Madrid. Y dejan más frío en el alma que en los cuerpos ateridos el ambiente helador de estos días.

Tetuán de las Victorias. Un hogar de padres honrados—lo dicen los siete hijos que lo integran—en triste adversidad. Vida dura, jornal escaso cuando lo había, para tantas bocas; y desde hace dos meses, ¡sin trabajo!

Espieza el calvario hacia las casas de empeno. Pero llega un día, y fué el jueves, en que nada queda por empeñar. Pensando la madre se fijó en que Manuel, el hijo mayor, que, como siempre, estaba a su vera, llevaba unos pantalones en buen uso y una especie de guarda-polvo.

—Anda, quitate eso...

—¿Para qué?

—Para ir a la compra.

El niño, con el rostro contraído, sin duda por la impresión que le producía perder sus últimas prendas, obedeció a su madre.

Fuó luego él mismo a la casa de préstamos con sus últimas prendas empeñables. Coge las cinco pesetas que le dan por ellas. Vuelve a casa, y mientras su madre va a gastarlas en la plaza para lo indispensable, el pequeño Manuel se suicida de un tiro en la sien.

¡Tenía solos 13 años! Y la noche anterior había insinuado precozmente a su madre: "La culpa es nuestra... ¡somos tantos hijos! Pero ¡ya verá usted cuando pueda trabajar!"

¿Qué siniestra idea pasó luego por aquella mente infantil? ¿Dónde la había aprendido? He aquí un problema de profunda moral y alta pedagogía que debiera preocupar a los observadores horrorizados.

A la justicia humana le preocupa más la procedencia material del arma. Un hogar sin pan, pero con arma homicida al alcance de un niño. Los padres dicen ignorarlo. Lo confirma la madre empeñando los pantalones del hijo en vez de un revólver en buen uso.

Y vuelve el problema a su aspecto moral y pedagógico: ¿dónde aprendió ese niño infeliz a guardarse secretamente un arma y manejarla con la triste pericia de un suicida?

El cine, el ambiente, el laicismo... Todo un conjunto de causas y concausas, culminando en el libre trafiqueo de armas, reseñas de crímenes y suicidios hasta con elogio, e impunidad escandalosa de parte de los llamados a poner dique a todo eso.

Del mismo suicida precoz Manuel Hervás, empieza un popular diario republicano llamándolo cínicamente "un caso típico de heroísmo". ¿Cabe mejor escuela y sistema de deformación?

¡Ausencia, ignorancia de Dios es todo ello! Podemos asegurar rotundamente que nada de lo hecho por ese niño infeliz, ha podido aprenderlo en escuela religiosa alguna.

¡Pobres niños! Ha querido ceñirse todos los colegios religiosos de España. Se les niega todo conocimiento e idea de Dios. Pero la higiene y el frío les han echado también de grupos escolares laicos. Y en la calle, hallan el libertinaje, la película inmoral, el elogio y la enseñanza del crimen y hasta el arma homicida con que se acometen los hermanos.

¡Pobre niño Manuel Hervás!

Cuideu - vos l'estómac
perquè és la base de la vostra salut

Jo vaig patir com vós, però em va curar el **DIGESTÓNICO** del Dr. Vicente

ES VEN A LES FARMACIES

Monestir de Poblet

Durant el proppassat mes de gener han freqüentat el monestir de Poblet 416 visitants, dels quals foren de lliure accés 257, i la resta de 159 abonaren el dret establert d'una pesseta; recaptant-se també, 14 pessetes per l'introducció de 7 aparells fotogràfics i 57'47 pessetes pel benefici líquid sobre la venda de llibreria. En total ascendeixen els ingressos durant el referit mes de gener, a 230'47 pessetes.

La classificació dels visitants per nacionalitats, és com segueix:

Espanyols: de pago, 135; lliure accés, 257; total 392.

Francesos: de pago, 13; lliure accés, cap; total, 13.

Anglesos: de pago, 3; lliure accés, cap; total, 3.

Alemanys: de pago, 2; lliure accés, cap; total 2.

Italians: de pago, 4; lliure accés, cap; total, 4.

Suïssos: de pago, 2; lliure accés, cap; total, 2.

Totals: de pago, 159; lliure accés, 257; total, 416.

El major contingut de visitants de lliure accés l'han produït les quatre exposicions escolars i els veïns de l'Espluga i de Francolí.

2.º PIS A LLOGAR

Restaurat totalment. Mosaic. Sis dormitoris, rebedor, menjador, cuina amb safreig, rebost, quarto d'armaris, quarto de bany amb termo sifó, totes les habitacions amb llum directa. Assoleiat i amb galeria vistes a la mar. Apodaca, 4, Raó al pis principal, 1.ª, de la mateixa casa.

Maestro

Se ofrece para dar clases de primera y segunda enseñanza. Razón en la Administración de este periódico.

En la sombra de la perfección

1933/34

nuevos modelos

Tipo 125. Ptas. 450—

Tipo 330. Ptas. 595—

Tipo 346. Ptas. 690—

Tipo 653. Ptas. 1450—

TELEFUNKEN

La marca de calidad de mayor prestigio técnico

TELEFUNKEN

NUEVAS CARACTERÍSTICAS

- Válvulas Mezclas y Binodos
- Ondas de 18 a 2.000 mts.
- Altavoces electro-dinámicos
- Potencia efectiva 2 vatios, todos los modelos
- Amplificación de 1 a 10 millones de veces
- Selectividad 9 te
- Sensibilidad 10 microvolts
- Compensadores automáticos de potencia, tono y fading
- Eliminadores automáticos de ruidos y perturbaciones

Agencia exclusiva de venta en Tarragona:

Juan Bonada
Unión 26 Tarragona

ATENCIÓN!

Confíen el arreglo del vostre aparell de radi o radigramola, al Nou Laboratori radiotècnic dirigit per enginyer.

Radiotècnic únic a Tarragona

Reparació i transformació de tota mena d'aparells. Pressupost gratis.

CASA ARBONA, "SUC. A. FONT"
Comte de Rius, 19

DEPORTIVAS

Fut-bol

DESPRES D'UNA PARTIDA MIG HUMORISTICA, EL GIMNASTIC BAT ALS ANGLESES DEL VAIXELL "TRAVERRACK" PER 15 GOLS A 2

No passarem pas a ressenyar l'encontre en qüestió. Se'ns digué dis-sabte que el vaixel "Traverrack" comptava entre la seva tripulació un cònjunt futbolístic mig acceptable i mig ens ho vàrem creure.

També se'ns parlà com a dada positiva de que dit conjunt havia empatat feia pocs dies amb el reserva del València F. C. a dos gols, i enfront aquesta "propaganda", creïrem poguer veure quant menys un partit entretingut. Però, a la pràctica res hi hagué de bo.

Els onze xicots, mariners del "Traverrack" allà a la seva terra potser si que hauran vist jugar partits i fins i tot importants partits de futbol, però en quant a practicar l'esport de la pilota... ho dubtem.

No saben ni xutar, ni passar, ni jugar amb el camp, ni dominen el baló.

Cap d'ells pot nomenar-se jugador, i ja comprendràs, lector, que enfront aquest panorama, el joc no existís al terreny del Club Gimnàstic.

Vencé el Gimnàstic folgadoament i com li vingué en gana.

Tant així que pogué fer sens trobar-hi cap dificultat fins a 15 gols mentre la seva porteria era traspasada dos cops solament, i encara quasi bé per voluntat pròpia.

El públic que assistí al camp es prengué la partida a "broma" naturalment, puix d'haver-ho pres en serio cap espectador hauria tingut la paciència d'aguantar ferm l'innocentada.

En el bàndol tarragoni debutaren Pamplona, Gómez i Perona.

El primer com a porter, on tingué coses bastant bones i també alguna no perdonable. Amb tot es tracta d'un element que sembla ben aprofitable, i que faria bé el Gimnàstic en no despreciar. En el segon temps, en el que dit xicot jugà a la porteria dels anglesos, fou quan més lluí el seu joc, puix l'avalanxa del quintet atacant gimnàstic esdevingué imponent.

Gómez ens agradà força, tant passant com xutant. El considerem per aquest primer partit que'l podem jutjar una bona adquisició.

Perona a l'extrem esquerra també reixi. Un xic més d'agilitat, i seria bastant complet.

La resta de l'equip tingué una facilíssima actuació i destacà Barberà, sempre desmarcat, que dibuixà les jugades quan i com volgué. Castells i Vidal es cansaren de fer gols i al costat de coses boníssimes en produïren també d'altres impròpies d'ells.

Arbitrà Sanet, a to del partit. Per a finalitzar citarem els noms d'un i altre equip.

Traverrack: G. Biggs, I. Ross, J. Cravell, J. Burston, H. Robinson, R. Speers, T. Copus, S. Carrivick, J. Davies, S. Lloyd i I. Price.

Gimnàstic: Pamplona, Wenceslao, Recasens, Samà, Guillemat, Martorell, Barberà, Castells, Vidal, Gómez i Perona.

I ara fins a la següent "carnavalada" que ens ofreni el Gimnàstic, puix ja van dos i a la tercera va la venguda.

CAMPIONAT DE LLIGA PRIMERA DIVISIO

Barcelona, 4; Donòstia, 0.
Bétis, 3; Espanyol, 1.
Oviedo-València. Ajornat.
Ath. de Bilbao, 9; Arenes, 0.
Racing Santander, 4; Madrid, 3.

SEGONA DIVISIO

Irun, 3; Sabadell, 2.

Ath. de Madrid, 3; Osasuna, 1.
Corunya, 4; Celta, 1.
Alavés-Sevilla. Ajornat.
Múrcia, 3; Sporting, 0.

TERCERA DIVISIO

Gimnàstic, 3; Recreatiu Granada, 0.
Unió Vigo, 1; Logronyo, 2.

PRIMERA DIVISIO

Athlètic	14	9	2	3	55	20	20
Madrid	14	8	1	5	30	24	17
Racing	14	7	1	6	31	32	15
Donòstia	14	5	4	5	21	25	14
Barcelona	14	7	0	7	39	33	14
València	13	6	1	6	23	27	13
Bétis	14	6	1	7	23	32	13
Oviedo	13	5	2	6	31	33	12
Espanyol	14	5	1	8	30	35	11
Arenes	14	3	3	8	17	39	9

SEGONA DIVISIO

Ath. Madrid	14	10	2	2	40	21	22
Sevilla	13	7	4	2	40	24	18
Múrcia	14	8	1	5	28	25	17
Osasuna	14	7	0	7	38	29	14
Sporting	14	6	2	6	26	32	14
Celta	14	6	2	6	31	24	14
Irun	14	6	2	6	27	34	14
Corunya	14	5	2	7	27	25	12
Sabadell	13	2	3	8	22	35	7
Alavés	12	1	2	9	16	46	4

TORNEIG DE CLASSIFICACIO

TERCERA JORNADA

Sans, 1; Martinenc, 0.
Terrassa, 5; Sant Andreu, 0.
Lluro, 2; Manresa, 1.

Sans	3	3	0	0	6	2	6
Terrassa	3	2	0	1	6	1	4
Manresa	3	1	0	2	4	5	2
Martinenc	3	1	0	2	3	3	2
Sant Andreu	3	1	0	2	4	10	2
Lluro	3	1	0	2	4	6	2

TORNEIG CATALA

TERCERA JORNADA

Mollet, 1; Granollers, 4.
Sant Cugat, 2; Badalona, 1.
Júpiter-Espanyol, ajornat.
Ripollet, 4; Santboià, 1.

Ripollet	3	2	1	0	6	2	5
Sant Cugat	3	2	1	0	5	2	5

Granollers	3	2	0	1	13	5	4
Badalona	3	1	1	1	4	2	3
Júpiter	2	0	2	0	3	3	2
Espanyol	2	1	0	1	3	2	2
Santboià	3	0	1	2	5	14	1
Mollet	3	0	1	2	5	9	0

CONCURS COMARCAL

Resultats d'abans d'ahir

Foren els següents:
R. Vienés, 2; A. Alumnes, 1.
Júpiter, 6; Vilaseca, 2.

La puntuació actual segons nostres referències, és la que segueix:
Ràpit Vienés, 10 partits, 11 punts.
A. Alumnes, 12 id., 10 id.
Venus F. C., 10 id., 10 id.
Júpiter, 11 id., 8 id.
Constantí, 11 id., 6 id.
Vilaseca F. C., 12 id., 1 id.

Per a diumenge proper deuen efectuar-se els encontres següents:
Júpiter de Reus contra Ràpit Vienés, i Venus F. C. contra el Constantí F. C., en els terrenys de joc dels nomenats en primer terme.

Tenis

MATX QUE S'AJORNA

Havíem vingut anunciant pel matí d'abans d'ahir, com a matx tennístic corresponent al concurs de classificació, organitzat per la secció de tennis del Gimnàstic, el que devien celebrar els tennistes Peña i Malé.

Aquest encontre, però, per motius que desconeixem no arribà a efectuar-se, quedant de moment ajornat.

Basquetbol

SEGUEIXEN AMB GRAN ANIMACIO LES PARTIDES DOMINICALS DEL CONCURS "COPA TARRAGONA"

Heus ací a continuació els resultats de les partides jugades diumenge propassat corresponents al Concurs "Copa Tarragona", organitzat per la Penya L'Interrogant.

Foren els següents:

C. Gimnàstic, 25; P. Junior, 10.
P. Esportiva, 2; Institut, 0.
E. Treball A, 14; Fejocistes, 18.
C. Tarraco, 4; E. Comerç A, 26.

COMENTARI

No arribà a jugar-se l'encontre entre la Penya Esportiva i l'equip de l'Institut, puix que aquest darrer no's presentà.

De consegüent els penyistes s'adjudicaren folgadoament els punts en litigi.

El Gimnàstic i la Penya Junior jugaren el matx més interessant de la jornada, venent els primers per ample marge, si bé el resultat assolit a mitja part era justet i assenyalava anivellament en la lluita. Els gimnàstics però pogueren apretar més en el segon temps i decantar el tanteig sobradament favorable per a ells. Arbitrà Ros.

Fejocistes i l'Escola de Treball A forniren interessant i renyida partida que veié un primer temps igualat arribant empatats a 4 punts al descans, per a guanyar aventatge els Fejocistes représ el joc, aventatge que per poc és malograda mercès a una bona reacció dels xicots de l'Escola.

Els de l'Escola del Treball jugaren amb quatre homes solament tota la partida, val a dir-ho, però e's Fejocistes es trobaren també handicaps per la no alineació de Huguet, el seu puntal. Arbitrà Pallach.

A mans de l'Escola de Comerç A els elements del Club Tarraco n'esdevingueren netament batuts per 26 punts a 4. Advertim però que ja en el primer temps, magnífic pels escolars, aquests lograren un 20 a zero favorable, però a la segona represa no s'avingueren tant i el tanteig final fou el ja remarcant.

No havent jugat abans d'ahir ni l'Escola de Treball B ni els Nosal-tres Sols!, aquests dos cercles junt amb el Club Tarraco comparteixen ara la cua de la puntuació.

Per sa desfeta perdé el Junior la posició de segon lloc, en la que s'afiancen Fejocistes i els de la Penya Esportiva, mentre el Gimnàstic segueix fermament al capdavant sense haver perdut partit i la resta d'equips conserven posicions pel mig de la classificació.

Aquesta és ara la següent:

Gimnàstic	8	8	0	0	218	45	24
Fejocistes	7	6	0	1	162	92	19
P. Esportiva	7	6	0	1	90	51	19
P. Junior	7	5	0	2	114	63	17
E. Treball A	7	4	0	3	127	60	15
E. Comerç A	8	3	0	5	94	89	14
E. Comerç B	7	1	1	5	42	72	10
Institut	7	1	1	5	51	119	9
N. Sols!	6	1	0	5	13	90	8
E. Treball B	6	1	0	5	31	117	8
C. Tarraco	6	1	0	5	17	161	8

Atletisme

GERONI JOAN, INDEPENDENT, VENÇ BRILLANTMENT EN EL CAMPIONAT COMARCAL DE CROSS COUNTRY

Conforme havíem anunciat, es celebrà diumenge pel matí a les 10 hores trenta minuts, a la veïna ciutat de Valls, el Campionat Comarcal de Cross Country, a base d'un recorregut d'uns onze quilòmetres.

Hom suposà ben fonamentadament per cert que la lluita pel primer lloc es limitaria a Faro del RAC Departiu, i al independent Geroni Joan, i així fou en realitat.

Cal constatar però que mentres Faro lluità ajudat per un bon nombre de companys d'equip que'l secundaren en tot moment, Geroni Joan en canvi estigué sempre del tot isolat i enfrontat a l'iniciativa dels seus rivals reusencs, malgrat quals desventatges aconseguí un brillantíssim triomf.

Ja de sortida, els 47 participants es llençaren a bon tren, passant Faro i Joan Sander a capdavanters, seguits per Geroni Joan, Redó, Solé, De Miguel, Miretmonde, etc.

Faro arribà un moment en que restà sol al davant, però aviat Geroni Joan l'igualà i fins passà quelcom, per a deixar-lo enrera de bonica sprintada al final de la cursa de més de 50 metres.

La classificació fou, doncs, aquesta:

1. Geroni Joan, independent, amb 36 m., 28 s.
2. Josep Faro, RAC Departiu.
3. Joan Sander, Idem.
4. Josep Redó, Idem.
5. Miretmonde, Idem.
6. R. Solé, Gimnàstic.
7. De Miguel, RAC Departiu.
8. Josep Sander, Idem.
9. Carles Ferrer, Gimnàstic.
10. A. Anguera, RAC Departiu.
11. Cots, Ben Forjats.
12. Oscar Gonzalo, Gimnàstic.
13. G. Soler, RAC Departiu.
14. J. Pallarola, Idem.
15. J. Soler, Gimnàstic.
16. P. Gavaldà, RAC Departiu.
17. Ferré, Ben Forjats.

Es retiraren Martorell del RAC Departiu i Agulló del Gimnàstic, aquest darrer per una torta de peu soferta.

Ballesteros, l'ex-gimnàstic, també prengué la sortida, fora de concurs, i arribà en tercer lloc.

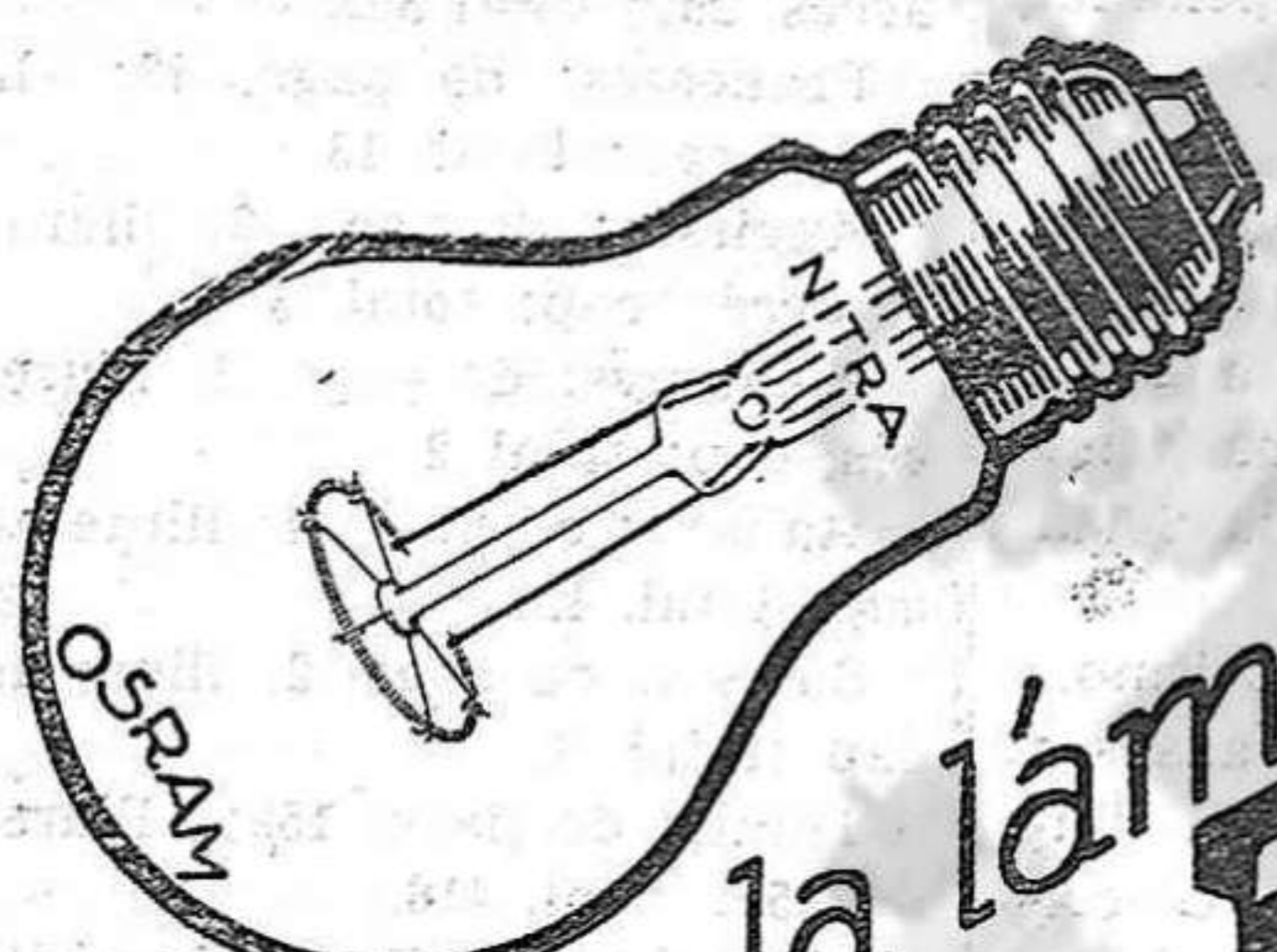
L'organització a càrrec de la Penya Ben Forjats, en genera, fou bona, però anotarem gran escassetat de premis.

Hockey

PREMIS EXPOSATS

Als aparadors de la rellotgeria Aumatell es troben exposats els premis del torneig "Penya Esportiva", recentment acabat.

Hom pot recordar que el Villanova H. C., es classificà en primer terme, seguit del Gimnàstic i de l'University.

Que la lámpara de mucha luz blanca es lo que importa. Quanto más luz, tanto mejor la de máxima luz

Rechace las lámparas de luz pobre y pida siempre OSRAM la de mucha luz blanca.

TA12

NOTAS LOCALES

TEATRE METROPOL

La vetllada del "Casal Catequístic"

Amb el prelude d'èxits anteriors, el propassat divendres, dia 2, al "Casal Catequístic" de la Santíssima Trinitat celebrà la seva vetllada anual.

El teatre Metropol estava ple a vessar, oferint un magnífic aspecte.

Començà la vetllada amb l'Himne dels Catecismes, de Mn. Tapies, esplèndidament presentat i admirablement executat per una trentena d'infants de les diverses seccions.

Seguiren després els ballets populars: "Ball de Cerdà de Pallars i la Patum", dirigits pel conegut professor senyor Domènech Aleu.

Com a final de la primera part la Secció Avantguardista "Casal Trinitat" de l'alludit Catecisme, posà en escena, estrenant-la, la Muñozcaca en un acte "La Tempestat", expressament escrita per aquesta vetllada, per uns simpatitzants del Casal.

Actuaren nou avantguardistes, i es distingiren en el seu comès: Antoni Aleu, en el paper de "Metròfan"; Emili Corbaton, de "Piperocina"; Artur Blasco, de "Mastega-autobusos"; i Miquel Rosell, d'"Em presari".

En el descans, la precoç pianista de deu anys, Carme Bové i Vallvé, aprofitada alumna del Conservatori de Música de Tarragona, interpretà magistralment: "Minuet" i "La més petita" (sardana), d'Enric Morera, i "Per a Elisabet", de Beethoven, i obtingué molts aplaudiments.

En acabar la seva darrera peça, fou obsequiada amb un ram de flors, en nom del "Casal" per la nena de dos anys, Maria Roser Masdeu.

La segona part de la vetllada, anà a càrrec de la Secció de nenes del "Casal Catequístic".

Primerament fou representada amb molta cura "La festa dels Reis", cançó rítmica del mestre Llongueras.

Seguí després "La resurrecció de

Llàtzer", en la qual es distingí la alumna Laura Boronat, explicant el text evangèlic, mentre altres nenes del "Casal" feien l'especificació muda del mateix text.

"Les ninetes que van a costura", per la Secció de nenes de dos a quatre anys, constituí un èxit. La petita Remei Companys, en el seu paper de "Senyora mestra", estigué encertadíssima.

Seguiren dues gloses accionades: "Les hores de passió" i "La Mare de Déu, porta foc i encèn palletes", en la qual hom pogué escoltar la delicadíssima veu de la nena.

Finalment, sota l'encertada direcció de la senyoreta Maria Teresa Sastre, es posà en escena el "Poema de la Resurrecció, en dos quadres i en vers, del llibre de Mn. Miquel Melendres: "La Muntanya de la Mirra".

Remarcarem en la representació dels seus papers, la magnífica actuació de les nenes: Balbina Santandreu, "Magdalena"; Roseta López, "Jesús"; Elionor Masip, "Maria, mare de Jaume", i Antònia Miró, "Àngel".

Cal felicitar als Rds. doctor Com pany, Mn. Francesc Cartanyà i Mn. Miquel Melendres, i a les abnegades senyorettes i joves catequistes, per l'èxit obtingut.

JOEL

Radio Tarragona EAJ. 33

PROGRAMA PER AVUI,
6 DE FEBRER DE 1934

Emissió de sobretaula

A la 1'30: Obertura de l'Estació.
A la 1'35: Sardana.
A la 1'40: Notícies d'espectacles.
A la 1'45: Dos fragments de "El País de los Tontos".
A la 1'55: Música variada.
A les 2'30: Tancament de l'Estació.

Emissió nocturna

A les 8'30: Obertura de l'Estació.
A les 8'35: Sardana.
A les 8'40: Notes meteorològiques, Borsa, Marítimes, Mercats i de Hurisme.
A les 8'50: Selecció sinfònica.

A les 9'00: Breu conferència sobre llibres iteatres, pel periodista senyor Jaume Cleofé.

A les 9'10: Notes de Premsa.

A les 9'25: "La Bruja" i "El Milagro de la Virgen" (Chanf).

A les 9'35: L'Speaker de l'Estació recitarà la poesia "A buen juez mejor testigo".

A les 10'00: "Romero y Julieta", scherzo (Berlioz).

A les 10'10: "Il Barbiere di Siviglia" (Rossini).

A les 10'20: "La Fuerza del Destino" (Verdi).

A les 10'30: Tancament de l'Estació.

GACETILLA

CORAZONES AGRADECIDOS

Un grupo de obreros de Reus, en número de más de 700, se acercaron ayer al señor Bau para darle las gracias por el rasgo generoso que tuvo entregando las 1.000 pesetas de sus dietas de diputado.

Al propio tiempo le manifestaron sus deseos de que en otra ocasión procure que la distribución de las cantidades intervenga una representación obrera a fin de evitar posibles parcialidades de los alcaldes.

CENSO ELECTORAL

Están expuestas en el vestíbulo de las Casas Consistoriales las listas electorales.

Los electores deben procurar enterarse si están o no incluidos, a fin de formular las reclamaciones oportunas.

Tengan en cuenta que más tarde no sería posible incluirlos en las referidas listas.

DE RIFA

Ayer, por la mañana, se presentó en el Colegio Tarraconense, doña Mercedes Anguera Dalmau con el billete premiado en el sorteo del día anterior. Dicha señora habita en la calle Augusto, 21, entresuelo, primera.

Que por muchos años lo pueda disfrutar.

Una Guardiola de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT ha d'èsser la joia dels vostres fills. Acostumeu-los en la infantesa a l'estalvi quotidià.

GREMI D'HOTELERS, CAFETERS I SIMILARS

Per acord de la J. E. de l'entitat, la nova junta per a l'any 1934 ha quedat constituïda en la següent forma:

President, Antoni Hernández.

Vis-president, Joan S. Primates.

Secretari, Amadeu Valls.

Vis-secretari, Joan Pinyas.

Tresorer, Jaume Escofet.

Comptador, Josep Rió.

Vocals: Josep Zaragoza, Josep

Mayor, Jaume Alegret, Geroni Garcia,

Angel Andreu, Ambrós Fonts,

Joan Guinovart i Frederic Vercelli.

VISITAS DEL SEÑOR COMISARIO DE ORDEN PUBLICO

Anteayer, el comisario delegado de orden público, visitó los Ayuntamientos de Valls y Montblanch, cambiando impresiones con los alcaldes para la rápida solución de asuntos que afectan a la mejora de las poblaciones.

El señor Pujol y Font, visitará en fecha próxima el Ayuntamiento de Reus.

TENTATIVA DE ATRACO

En Ppigdelfi, unos individuos intentaron asaltar el almacén de ave llanas, propiedad de Antonio Puig, de 56 años. Este señor y su hijo se dieron cuenta del atraco que iban a ser víctimas, saliendo inmediatamente armados de pistolas y persiguiendo a los ladrones, que lograron huir.

CHOQUE DE VEHICULOS

En el kilómetro 213 de la carretera de Taragona a Valencia, en el término de Perelló, chocaron el camión de pruebas de la matrícula de Murcia núm. 10.276, con el automóvil de la de Tarragona número 4.182, resultando los coches completamente destrozados. Los ocupantes de ambos vehículos resultaron ilesos.

LLIGA AUTONOMISTA REPUBLICANA

En la última Junta general se renovó la Junta directiva que quedó constituída en la siguiente forma:

José Yxart, presidente; José Bofarull, primer vicepresidente; Ignacio Castellvi, vicepresidente segundo; Martín Marias, secretario; José Alonso, tesorero; Marcelino Vallés, contador; José María Jané, bibliotecario; Joaquín Delclós, interventor.

Una Guardiola de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT pot ésser el seu ajut per a seguir estudis o per muntar un negoci; si es una nena, pot ésser el seu dot.

AGRAITS

Hem rebut del senyor alcalde l'ofertament de rúbrica en reencargar-se de la vara batllicia.

Compti amb nosaltres per tot el que s'encamini al bé de Tarragona, i gràcies per l'atenció.

DE SOCIEDAD

Anteayer, en la capilla del Seminario Pontificio, Su Eminencia, el señor Cardenal Arzobispo confirió órdenes sagradas a los siguientes seminaristas:

Presbiterado

Rdo. don Francisco Vidiella Balanà, de Cambrils.

Rdo. don Juan Gené Montoliu, de Cambrils.

Rdo. don Jerónimo Fábregas Camí, de Espuga Calva.

Rdo. don José Blas Miró, de Alcover.

Diaconado

Rdo. don Jaime Ciurana Sans, de Arbeca.

Rdo. don Juan Salvat Vives, de Vilabella.

Rdo. don Pablo Gili Pedrós, de Omellons.

Rdo. don Ramón Vall Pujol, de Poble de Cièrvols.

Reciban nuestra enhorabuena.

Se encuentra enferma de cuidado doña Dolores Duch, esposa del industrial y particular amigo don José Munté.

Hacemos votos para su pronto restablecimiento.

Ayer salió para Valencia, con objeto de estudiar los estudios de Medicina en la Universidad de dicha capital, el distinguido joven don Rafael Sanromá.

De Organía ha regresado, después de haber pasado temporada, la distinguida señora doña Maria Grau.

Hemos tenido el gusto de saludar a nuestro particular amigo y publicista, don José María de Nadal.

ECCLESIASTICAS

Hemos recibido el último número del "Boletín Oficial Eclesiástico", del Obispado de Gerona, el cual contiene el siguiente interesante sumario:

Bendición de Su Santidad. — Publicación de la Bula de la Santa Cruzada; instrucciones sobre la misma. — Circular referente a varios extremos. — Nombramiento de Director diocesano de la Asociación de sacerdotes adoradores. — Enterramientos de religiosas. — Consulta interesante acerca de la ley civil del divorcio. — Congreso Eucarístico internacional de Buenos Aires. — Peregrinaciones a Roma con motivo del Año Santo. — Para los damnificados en el Bajo Ampurdán. — Aviso. — Santa Misión en Batet. — Relación de ordenados. — Necrología. — Bibliografía.

Assumpcionistes han fet recentment unes troballes de gran importància en redós de la gruta coneguda amb el nom de Sant Pere in Gallicantu, ço és, el punt on es retirà i anà a plorar l'Apòstol després que havia negat a Crist tres vegades a la casa de Caifàs, oint el cant del gall, que li recordà l'acompliment de la profecia del seu diví Mestre (Mc. XIV, 70-72).

Indubtablement que aquelles ruïnes acusen una gran antiguitat, donant ocasió a alguns de situar-hi el mateix Palau de Caifàs, bé que sembla no haver-se dit encara l'última paraula decisiva sobre aquesta qüestió tan debatuda en els nostres temps. El que si cad remarcem és l'encert i bon gust que han tingut els PP. Assumpcionistes en bastir la nova Basílica, conservant intactes i ben visibles tots els vestigis allí trobats, pertanyents a més antigues tradicions.

ALTRES MONUMENTS DE LA VALL DE JOSAFAT

Després de les anteriors visites, la tarda anava ja declinant, i sols caminant depressa—per aquells indrets no hi poden passar els automòbils—es podien recórrer els restants monuments de la vall de Josafat, com així ho feren els més valents. Dirigint-se vers el lloc on es troben les tombes d'Absaló, Josafat, Sant Jaume el Menor i Zacaries, s'anà resseguint després el torrent de Cedró vers el Sud, visitant-se a la dreta la Fontana de la Verge, (Font d'aigua intermitent), d'aon arrenca el famós aqueducte d'Ezequies, fins a desembocar a la Piscina de Silcé, en la qual ens deinguèrem uns moments per tal de llegir-hi l'episcopi evangèlic en que Jesús féu un miracle per a guarir un cec de naixement (Ju. XI, 1-34). Entre aquesta vessant del torrent Cedró i la opçada del "mont de l'Escàndol", en que s'hi contemplen les cases del poblat musulmà de "Silouan", hi han els anomenats "Jardins del rei",

que s'hi baixa per unes escales tallades al mateix roquer; entrant després per la banda esquerra a un pati es fa cap a la porta d'entrada de les tombes, que primitivament es tancava i obria per mitjà d'un gran bloc de pedra en forma de mola, que encara resta allí, servint per a donar-nos una idea aproximada del que succeiria arran de la resurrecció del Senyor en el seu sepulcre, tancat també en forma semblant, quan les pietoses dones es deien pel camí: "Qui ens remourà la pedra de l'entrada del sepulcre" (Mt. XVI, 3). A continuació de la porta hi ha un altre vestibul o avant-porta quadrada, en la qual s'hi veuen algunes cambres funeràries, si bé les més importants són les que es troben en les cambres interiors, que anàrem recorrent amb sengles candeles enceses, i fent proeses de valentia i serenitat els nostres alpinistes, que s'internaren en les cavernes de més difícil accés.

BASILICA DE SANT ESTEVE

L'última visita que férem aquell matí fou el convent de P. P. Dominics, que inclou la magnífica Basílica de Sant Esteve, construïda sobre el lloc en que es suposa hi morí el Sant Protomàrtir, o quant menys allí hi fou sepultat després de la seva mort. Dintre la Basílica actual s'hi veuen vestigis de temples molt més antics, així com al seu redós s'hi troben altres sepulcres i judaïcs. En aquell convent aon els P. P. Dominics hi tenen establerta la seva "Escola Bíblica", de renom universal, hi poguérem visitar la seva grandiosa Biblioteca i el seu interessantíssim Museu Bíblic.

Se'ns havia fet migdia en aquesta visita, i no podiem tardar més ja en dirigir-nos a la Casanova per a dinar, descansar una estona i reempendre e s'visites per la tarda.

"La Santa Biblia,"

Los católicos de habla española tendrán ya la posibilidad de adquirir

EL MEJOR LIBRO DEL MUNDO

en condiciones verdaderamente excepcionales, jamás registradas en los fastos editoriales de ninguna época y de ningún lugar.

ANTIGUO Y NUEVO TESTAMENTO

completos, traducidos de la VULGATA latina, por el

ILMO. DR. D. FELIX TORRES AMAT

Avalorado, el sagrado texto con notas y aclaraciones, según la mente tradicional de la Iglesia Católica, entresacadas de los Santos Padres, Expositores e Intérpretes sagrados, arregladas y acomodadas concienzudamente por el ilustre publicista

D. JOSÉ DIEZ MONAR-PRESBITERO

justamente reputado como uno de los más destacados prestigios literarios del Clero español.

Con bellísimas ilustraciones, en tricromía y en negro, y mapas, a varias tintas, por los notables artistas MÁXIMO RAMOS Y ANTONIO MOLINE

CON APROBACION Y CENSURA ECLESIASTICA

La obra constará de doce volúmenes, formato 21 x 14,5 cms., en papel de superior calidad, con unas 150 páginas, como promedio, a dos columnas.

Hasta ahora se han publicado:

- I. GÉNESIS - EXODO - LEVITICO.
- II. NUMEROS - DEUTERONOMIO - JOSUE, JUECES - RUT.
- III. LOS CUATRO LIBROS DE LOS REYES.
- IV. PARALIPOMENON. -- ESDRAS. -- NEHEMIAS. -- TOBIAS. JUDIT. -- ESTER.
- V. JOB. -- SALMOS.
- VI. PROVERBIOS. -- ECLESIASTES. -- CANTAR DE LOS CANTARES. -- SABIDURIA. -- ECLESIASTICO.
- VII. ISAIAS. -- JEREMIAS.

Los demás se irán publicando uno cada quince días.

Para la venta dirigirse a la SECRETARIA DE CAMARA DEL ARZOBISPADO o a la Administración de "LA CRUZ".

EJEMPLAR: 1'25 Ptes.

De la casa navilera Marcellí García Blay hem rebut uns magnífics fullets dels creuers turístics que actualment porta a cap la companyia navilera alemanya Hamburg America Line pels ports de la Mediterrània.

Hem rebut de la Svenska Lloyd, de Göteborg, els itineraris dels mesos de gener fins a setembre, de la línia de Londres a Suècia; de la Koninklijke, d'Amsterdam, els nous preus de la línia del Centre Amèrica, i de la companyia Transatlantique Française, els itineraris de la sortida dels seus vaixells durant el mes actual.

Tarragona, 3 de febrer del 1934.

Sección Oficial

Escuela Normal del Magisterio Primario de Tarragona

AVISO

Mientras se resuelve lo referente a la reanudación de las clases, pendiente del informe técnico, mandado por la Superioridad, se espera de los señores alumnos del plan Profesional y cuarto curso del plan 1934, se servirán presentarse a la mayor brevedad para realizar las prácticas reglamentarias.

Tarragona, 5 de febrero de 1934. — La secretaria, L. Alonso. — Es Copia.

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor italiano "Guido Brunner", procedente de Valencia, con carga general.

Salidas

Vapor italiano "Guido Brunner", con carga general para Marsella.

Buques que quedan en puerto

Vapor español "Sac 4", descargando fosfatos.

Laud español "María Luisa", descargando sal.

Laud español "Verge del Remei", cargando.

Vapor inglés "Trevarrack", descargando nitrato.

Vapor español "Conde de Zubiria", descargando carbón.

Vapor noruego "Eve", cargando.

Amarrados

Vapor español "Antonio de Sástregui".

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Tordera".

Vapor español "Cabo Cullera".

Vapor español "Cabo Peñas".

Buques que tienen pedido atraque Ninguno.

PARTE METEOROLOGICO DE MADRID

Bajas presiones sobre Cerdeña, Oeste Portugal, Islandia; altas des de Azores al Mar del Norte; mar gruesa en Mar Balear; cielo nuboso y vientos cuarto cuadrante en costas levantinas; chubascos en el Cantábrico y tiempo inseguro en el Estrecho.

AVISO A LOS NAVEGANTES

El inspector general de Navegación comunica que los puntos extremos Norte del puerto de Denia, a causa de la temporal reinante quedó sumergido unos sesenta y cinco metros a partir del extremo, desapareciendo luz verde y guías del mismo e ignorándose si los materiales derrumbados obstruyen parte del canal de entrada por imposibilidad de reconocer el lugar a causa del temporal reinante.

Desde las 19 horas del día 3, funciona normalmente el Faro del Cabo Palos.

HUÉSPEDES

se desean en casa particular; trato familiar.

Razón: en la Administración de este diario.

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Cataluña y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

Pagamos buenos sueldos

a personas de ambos sexos por trabajo fácil de escritura.

Apartado 1.137. - Madrid.

TELEGRAMAS

LOS ESTUDIANTES SE SOLI-

VIAN TAN POR UNA SENTENCIA

Madrid, 5. — Ante el Tribunal de urgencia se vió hoy la causa contra dos estudiantes de la F. U. E., procesados con motivo de los últimos sucesos de la Facultad de Medicina.

La sentencia impone al joven Francisco Cuello, cuatro meses y un día de arresto, y a Santiago Vergés, 250 pesetas de multa o 16 días de arresto.

La vista fué presentada por numerosos estudiantes y la directiva de la F. U. E.

Al conocer la sentencia, marcharon los citados elementos de la F. U. E. a la Facultad de Medicina, dando cuenta a los compañeros. Con tal motivo se soliviantaron los ánimos, y seguidamente sacaron a la calle bancos y vigas de madera utilizadas por los albañiles que efectúan obras en una de las dependencias de la Facultad de Medicina.

Aduñados del edificio, comenzaron a acarrear los materiales de construcción hasta el zaguán de la entrada principal del jardín, apedreando los cristales del interior de la Facultad de Medicina. Simultáneamente, en el exterior, otro grupo atravesaba bancos y vigas en la vía del tranvía, consiguiendo interrumpir la circulación, que quedó paralizada durante una media hora.

Avisadas las fuerzas de asalto, se situaron estratégicamente, para evitar se acercara el público al recinto del edificio.

El decano de la Facultad de Medicina bajó al lugar en que se hallaban los levantiscos, dándose cuenta de que entre los estudiantes había mezclados elementos extraños a la Facultad. Al intentar retirarlos de allí, los elementos de la F. U. E. se opusieron, diciendo que eran simpatizantes suyos.

El rector de la Universidad fué avisado telefónicamente manteniendo una conversación telefónica con el decano, al objeto de evitar a todo trance que hubiera desgracias. Finalmente, alrededor de la una y media de la tarde, quedó restablecida por completo la calma, sin más consecuencias.

NOTES OFICIOSOS

Alcaldía de Tarragona

MERCATS

Malgrat la inclemència del temps, la qual, a la vegada que dificulta la venda als nostres Mercats, ha destruït gairebé totes les hortalises dels conreus, durant l'actual setmana han recorregut a la nostra ciutat els següents vehicles de les poblacions veïnes:

Vilaseca, 23; Reus, 24; Canonja, 6; Cambrils, 7; Riudoms, 22; Constantí, 1; Pobla de Mafumet, 1; Alcover, 1; Riera, 1; Torredembarra, 14; Altafulla, 2; Sarra, 3; Castellvell, 2; Puigpelat, 1; Vilarrodona, 1; Vilabella, 1; Vallmoll, 1; Valls, 1; Salomó, 1; Pla de Cabra, 1; Pobla de Montornès, 1, i Barcelona, 1. Total, 117 vehicles. Tarragona, 3 de febrer del 1934.

De la Oficina municipal de Turisme

LA MANERA DE PROPAGAR EL TURISME I TARRAGONA PER LA NOSTRA GENT

Copiem d'un retall de "La Nación", de Madrid:

...Las bellezas artísticas de Tarragona. — Anteanoche, y ante el micrófono de la Transradio Española, pronunció una interesante conferencia el representante oficial de la Oficina municipal de Turismo de Tarragona en Madrid, don José Villalba Piñana.

Las bellezas histórico-arqueológicas que encierra dicha ciudad fueron descritas por el conferenciante: La Catedral, el Palacio del Pretorio, la Necrópolis de la Fábrica de Tabacos, La Torre de los Scipiones, Arco de Bará y Museos Provincial y Diocesano, sirvieron de fondo a la magnífica disertación del señor Villalba Piñana, el cual fué muy felicitado por los que se encontraban en el estudio.

Es gairebé segur que pròximament ens visitaran els membres de l'Acadèmia Internacional d'Historie des Sciences de París.

Del senyor ambaixador d'Itàlia

hem rebut una magnífica col·lecció de llibres destinats a la nostra biblioteca de turisme, alguns d'ells de valor grandíssim en matèria de les arts i del turisme.

S'estatgen a l'Hotel París en visita de turisme a Tarragona, el senyor Josep Selva i senyora, empleat del Museu de Barcelona.

150 Pelegrinatge a Roma i Terra Santa

CIUTADELLA I TORRE DE DAVID

A les tres de la tarda ens dirigíem vers la Porta de Jafa, el lloc més interessant de Jerusalem per la unió de gent que hi tramita i pel seu bigarrament de vestits que hi ostenten les diverses races que habiten la ciutat santa.

El primer monument antic que allí s'ofereix a la vista és l'anomenada Torre de David, que, malgrat les seves múltiples transformacions en el transcurs dels segles, té la seva importància històrica, per haver format part del Palau d'Herodes, a on els Magus d'Orient anaven a preguntar pel nou nascut rei dels jueus.

Des d'allí ens internàrem al barri armeni, a on si visitàrem l'Església de Sant Jaume el Major, bastida en el mateix lloc en que el Sant Apòstol fou decapitat per ordre d'Herodes. L'esmentada església és riquíssima i formosíssima, havent contribuït en bona part a la seva construcció els reis d'Espanya, com obsequi al seu Patró; actualment, però, està en poder dels cismàtics armenis, igualment que el pròxim santuari, conegut amb el nom de "Casa d'Anàs", que també visitarem.

EL CENACLE

Des de el mateix barri armeni i sortint del circuit murallat de la ciutat antiga per la "Porta de David", ens traslladarem al Mont Sion, per a fer cap al venerabilíssim Santuari del Cenacle, avui també en poder dels musulmans, amb els quals tinguerem que pactar i pagar per tal de poder satisfer la pietosa aspiració del nostre cor en visitar-lo.

L'actual edifici consta de tres parts: una espècia d'atri a l'entorn, a on s'hi veuen vestigis d'una basílica medieval; la primera sala amb ares oivals, de 14 m. de llarg per 9 m. de ample, a la qual s'hi

151 Pelegrinatge a Roma i Terra Santa

puja per una escala des de l'atri, i la segona sala a un nivell superior, mostrant-s'hi el suposat sepulcre de David, que no consisteix més que en un ordinari sarcòfag de ma d'obra, cobert amb un tapic.

El cor del cristià prou voldria expansionar allí els seus sentiments de devoció, però els fanàtics musulmans no deixen mai de vista als visitants, impedit qualsevol acte exterior de pietat.

ESGLÉSIA DE LA DORMICIO

A pocs passos del Cenacle sorgeix formosíssima l'Església de la Dormició de Maria, conegut amb altre nom pel Traspàs de la Verge, misteriós episodi que allí es localitza. Els PP. Benedictins de Beuron hi han bastit el nou Santuari, que consta de dues parts: l'església pròpiament dita, bellament decorada amb artístics mosaics, i la cripta, que es troba al centre de l'església. En el propi convent, els esmentats religiosos hi han col·leccionat una multitud d'objectes antics, que constitueixen un dels més importants Museus bíblics de Jerusalem, essent també remarcable el panorama que s'albira des de la torre o campanar de la Basílica.

CASA DE CAIFAS

Retornant vers la porta de David, entrarem a un edifici, propietat dels armenis, en el qual s'hi localitza el Palau del Pontífex Caifas, a on fou portat Jesús per a ésser jutjat, després de passar per la Casa d'Anàs (Mt. XXVI, 57-66). Una petita capella assenyalava el lloc que servi de presó al Salvador durant aquella memorable nit de la seva Passió.

SANT PERE IN GALlicantu

En la mateixa distància de l'anterior Santuari, els Pares